

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 576/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. septembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Pohovejom, JUDr. Dušan Pohovej & partners, s r. o., Námestie Slobody 10, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom na prvom stupni pod sp. zn. 26 C 159/2006 a postupom Krajského súdu v Bratislave a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júla 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom na prvom stupni pod sp. zn. 26 C 159/2006 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“).

2. Sťažovateľ v úvode sťažnosti označil za porušovateľov svojho základného práva Slovenskú republiku, zastúpenú okresným súdom a krajským súdom, a predmet sťažnosti vymedzil namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V odôvodnení sťažnosti sťažovateľ namieta už aj porušenie práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a uvádza, že *„Vec sa týka žaloby podanej na Okresnom súde Bratislava I zo dňa 19.5.2006 (spis. zn. 26C/159/2006). Sťažovateľ sa touto žalobou domáha zaplatenia náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom a rozhodnutím o väzbe titulom právoplatne zastaveného trestného stíhania, ktoré bolo vedené voči navrhovateľovi.“* Sťažovateľ ďalej opisuje priebeh doterajšieho konania a obsah doterajších súdnych rozhodnutí, a to rozsudok okresného súdu č. k. 26 C 159/2006-183 z 15. júla 2010 v spojení s opravným uznesením č. k. 26 C 159/2006-197 z 3. augusta 2010, rozsudok krajského súdu sp. zn. 8 Co 445/2010 zo 17. júna 2014 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 513/2014 z 27. apríla 2015. Následne sťažovateľ uviedol: *„Následkom rôznych subjektívnych a objektívnych skutočností tento súdny spor trvá už od roku 2006 a do dnešného dňa vo veci nebolo právoplatne rozhodnuté. Sťažovateľ, pán [REDAKOVANÉ] sa nemôže domôcť svojho nároku na náhradu škody, spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom a rozhodnutím o väzbe... Tento spor trvá už deviaty rok a keďže Najvyšší súd odložil vykonateľnosť rozsudku Krajského súdu máme obavy, že sa tento spor opäť predĺži a p. [REDAKOVANÉ] ako onkologický pacient sa právoplatného rozhodnutia nemusí dožiť. ...*

V tomto prípade ide o občiansko-súdny spor, ktorý už mohol byť právoplatne rozhodnutý, no vzhľadom na nečinnosť súdov a rôzne objektívne a subjektívne prieťahy

vo veci k tomuto ešte nedošlo. Z vyššie uvedených dôvodov sa obraciame na Ústavný súd Slovenskej republiky, aby vo veci v zmysle písomného podania sťažnosti vyhovel. ...

Ako dôkazový materiál navrhujeme pripojiť spis vedený na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 26C/159/2006 (tohto času pravdepodobne vedený na Najvyššom súde SR, sp. zn. 3Cdo 513/2014) a vykonať prípadne dopyt aj na ostatné sťažnosti v tejto veci, ak nie sú súčasťou uvedeného spisu na Okresnom súde Bratislava I, (Najvyššom súde SR)...“

3. Sťažnosť neobsahuje návrh sťažovateľa na rozhodnutie ústavného súdu vo veci samej.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

6. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa na neverejnom zasadnutí, skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie, a zistil, že sťažnosť nespĺňa zákonné náležitosti podľa zákona o ústavnom súde.

8. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

9. Vychádzajúc z obsahu sťažnosti ústavný súd konštatuje, že sťažnosť napriek tomu, že sťažovateľ je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, ktorý sťažnosť koncipoval a podpísal, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde. V predloženej sťažnosti totiž nebolo uvedené, akého rozhodnutia sa sťažovateľ domáha (petit sťažnosti).

10. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Ústavný súd zdôrazňuje, že ani začatie súdneho konania, v súvislosti s ktorým sťažovateľ zrejme namieta porušenie svojho základného práva ešte v roku 2006, a tým jeho zjavne neprimeraná dĺžka, nemôže byť dôvodom na opomenutie zachovania zákonných náležitostí sťažnosti a osobitne nie v prípade, keď je sťažnosť koncipovaná kvalifikovaným právnym zástupcom.

12. Ústavný súd v závere poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby sťažovateľ predložil ústavnému súdu novú sťažnosť spĺňajúcu všetky zákonné náležitosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. septembra 2016